

Gardiyan

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 14 Aralık 2014

Sen bir infaz memuru bense bir mahkum olsam
Tutuklu kalsam sen de yüreğin hücrem olsa
Ömür boyu nöbette
Yanımda kalır mısın
Müebbet gecelerim sevgi dolsa aşk dolsa
Git desen de gitmesem
Çekip de vurur musun?

Gel de şeytana uyma
Uyup da sakın vurma
Etme bana bunu yapma gardiyan
Hele bir bak umudumun mertliğine
Simsiyah gözlerinle delip geçtiğin bu gözler
Sana bakıyor
Sen oluyor zindan gecelerde
Çözme
Çözme kelepçemi...

Bir daha
Bir daha yemin etme
Şikayet edip kalabalıklardan
Gitme
Tut nöbetini hücremin
Bırakma beni
Ne olur, ne olur etme...

Ben yol kıyısında unutulmuş bir adamken
Madem ki tutukladın beni
Acılar ve kaygılarla bırakma
Kaç mahkumiyet vardır adı umut olan
Belleğime demirlendin sen
Yüreğime demirlendin sen
Yok böyle naif bir pranga inan...

Ellerinin utancını

Gözlerin silsin
Ateşli şafaklarda acımız dinsin
Aklımı karıştıran gücün
Aşka yol versin ki
Rengarenk gök kuşağının keyfini sürelim
Sonsuza kadar
Sonsuza kadar kalayım yüreğinde
Sonsuza kadar kal yüreğimde...

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN